

עפ"ג 50872/08/15 - א ל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 נובמבר 2015

עפ"ג 50872-08-15 ל נ' מדינת ישראל

בפני: כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ

כב' השופט איתן אורנשטיין, ס"נ

א ל

המערער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

נוכחים:

המערער וב"כ - עו"ד גלעד כצמן

ב"כ המשיבה - עו"ד תמר אניס

מערער 1 - נאשם א ל

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. המערער הורשע בבית משפט קמא על סמך הודייתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, עבירה של איומים, עבירה על סעיף 192 לחוק העונשין וכן הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה על סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ו-1982.

עמוד 1

על-פי העובדות בהן הודה, במהלך התקופה שבין 8.7.11 ועד 13.9.11 איים על אשתו ואמר לה, בין היתר, **"אני אגמור אותך ואת עורך דינך, אני אגמור אותך, אקבור אותך..."**, זאת בנוסף להתבטאות וולגרית שמוטב שלא לחזור עליה.

בנוסף, הטריד המערער את ידידה של המתלוננת וגם לו אמר דברים דומים, דהיינו איים עליו ש"אגמור אותו".

לאחר שהמערער הורשע נשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. בדיעבד התסקיר הוא אחד הרכיבים העומדים כרגע לדיון בפנינו ועל כך בהמשך.

בית משפט קמא (כב' השופטת ה' נאור) הטיל על המערער את העונשים הבאים:

מאסר בפועל למשך חודשיים שירוצה בדרך של עבודות שירות;

מאסר על תנאי למשך 4 חודשים;

נגד המערער היה תלוי ועומד מאסר על תנאי בן 6 חודשים, בית משפט קמא הפעיל מאסר על תנאי זה וקבע כי המאסר שהוטל בתיק הנוכחי ירוצה בחופף למאסר על תנאי שהופעל, כך שסה"כ יהא על המערער לרצות 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

על גזר הדין הערער בפנינו.

2. על שלושה נדבכים עומד הערער הן בהודעת הערער הכתובה והן בטיעון שנשמע היום בפנינו.

א. בית משפט קמא לא קבע מתחם ענישה ובכך סטה מהוראות החוק (תיקון 113) וכבר מטעם זה יש מקום לבטל את גזר הדין ולהחזיר את הדיון לבית משפט קמא.

ב. הסגור מפנה לתיקון המשמעותי שעבר כתב האישום, מלכתחילה כלל כתב האישום מספר רב של אישומים, בסופו של יום ולאחר תהליך צומצם כתב האישום עד לכלל אישום אחד שעובדותיו פורטו לעיל.

ג. למערער, כך על-פי הנטען, עומדת הגנה מן הצדק שצריכה להשתקף לפחות בענישה אם לא בהיבטים אחרים. ההגנה מן הצדק נשענת על כך שגם המתלוננת הודתה כי תקפה או איימה על המערער והיא לא הועמדה לדיון בניגוד למערער שנדרש לתת את הדין על מעשיו, ולו מטעם זה יש מקום להתערב בענישה.

3. התובעת טוענת כי אין מקום להתערב בגזר הדין של בית משפט קמא. באשר להיעדרו של מתחם אכן

נפל פגם בנושא זה, אלא שאין בכך כדי לבטל את גזר הדין של בית משפט קמא מכל וכל. התובעת מפנה אותנו בענין זה לע"פ 6461/11 שם נקבע על-ידי בית המשפט העליון, כי היעדרו של ממתחם אינו שומט את הקרקע תחת גזר הדין וערכאת הערעור צריכה לבחון את הדברים.

באשר לנסיבות הקונקרטיות, התובעת מפנה לכך שהמערער הוא בעל 7 הרשעות. את העבירות בהן הורשע בתיק הנוכחי עבר כאשר מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו ולא היה בכך כדי להרתיעו. עוד מפנה התובעת לתסקיר ולאמור בו.

באשר לטענה כי המתלוננת עברה עבירה, המדינה טוענת כי אין קביעה שכזאת וצריך לקרוא את מלוא עדותה של המתלוננת ולא רק שורות מסוימות בה.

4. לאחר ששמענו את מלוא הטיעונים המלצנו לסנגור ולמערער לחזור בהם מהערעור ולא בכדי. דעתנו היא כי אין ממש בערעור זה. להלן נתייחס בקצרה לטיעונים המרכזיים שנשמעו בפנינו, אולם עד שאנו עושים זאת מספר מילים על העבירות בהן הורשע המערער.

גם לאחר צמצומו ותיקונו של כתב האישום, כתב האישום המתוקן הוא כתב אישום קשה וחמור. המערער איים על המתלוננת באיומים שמפורשים ובוטים מהם קשה להעלות על הדעת. כאשר אומר המערער למתלוננת: **"אני אקבור אותך, אעלים אותך ואקח לך את הילדים"** לא צריך דמיון רב כדי להבין מה המשקע שנותר בלבו של השומע לאחר שמיעת האיומים. לכך כאמור מצטרפות המילים הוולגריות שאף הן חלק מאיום נוסף.

חשיבות מיוחדת אנו רואים בכך שמעגל האלימות המילולית הורחב בכך שגם ידידה של המתלוננת באותה תקופה ספג איומים דומים באופיים לאלה שהושמעו כלפי המתלוננת.

5. מכאן לטענות שהעלה הסנגור:

באשר להעדרו של מתחם, צודק הסנגור בכך שמלכתחילה מוטל היה על בית משפט קמא לקבוע מתחם, זוהי הוראת המחוקק בתיקון 113 ואין ספק שכך צריך היה בית משפט לנהוג. אלא שאין בכך כדי לומר כי פסק הדין נידון לביטול רק מטעם זה ויש לבחון גם בהקשר זה כל מקרה ונסיבותיו.

במקרה הנוכחי, בית משפט קמא בסופו של יום הסתפק בהפעלת המאסר על תנאי בלבד, שהרי המאסר שהוטל בתיק הנוכחי ירוצה כולו בחופף למאסר על תנאי שהופעל. גם אם מתחם הענישה שאותו היה קובע בית משפט היה מתחיל מהרף הנמוך ביותר שניתן להעלות על הדעת, קרי: מאסר על תנאי, לא היה בכך כדי למנוע את הפעלתו של המאסר על תנאי. כדי להימנע מהפעלתו של המאסר על תנאי, היה על בית המשפט להימנע כליל מהטלת מאסר בתיק הנוכחי ולו גם מאסר על תנאי.

הדעת נותנת כי כל מתחם היה כאמור מתחיל לפחות ממאסר על תנאי ועל כן האפשרות כי המאסר על תנאי לא יופעל הופכת להיות תיאורטית.

הסנגור הפנה בחצי פה בהקשר זה לסעיף 56 לחוק העונשין כשלטענתו, במקרה הנוכחי תחושת הצדק צריכה להתקומם כנגד הפעלת המאסר על תנאי.

כפי שאמרנו לעיל, אין אפשרות בתיק זה להימנע מהפעלת המאסר על תנאי ולכך נוסיף כי גם תחושת הצדק אינה מתקוממת כנגד הפעלתו. המערער שב ועובר עבירות. את העבירות הנוכחיות ביצע כשמאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו בגין עבירות דומות כלפי המתלוננת, ניתן היה לצפות כי המערער המודע לכך שהחרב החדה בדמות מאסר על תנאי מתנופפת מעליו, ימנע מביצוע העבירות ולו לתקופה שהמאסר על תנאי בתוקפו. משנהג המערער כפי שנהג, גם תחושת הצדק אינה מתקוממת כנגד הפעלת המאסר.

לפיכך, היעדרו של המתחם לא הרע את מצבו של המערער.

6. באשר לטענה הנוספת לענין תיקון כתב האישום, אנו מקבלים כי אכן יש פער של ממש בין כתב האישום המתוקן לכתב האישום המקורי, אולם נראה לנו כי בית משפט קמא נתן לענין זה את מלוא המשקל כאשר למעשה לא הטיל ולו יום אחד של מאסר בגין העבירות הנוכחיות. יש לו, למערער, על מה לברך בכך שבית משפט נקט בדרך זו.

7. הרכיב השלישי לקיומו טען המערער עניינו הגנה מן הצדק, לא ירדנו לסוף דעתו של המערער בנושא זה, אין שום קביעה עובדתית כי המתלוננת ביצעה עבירות, אין שום הפניה לכתב אישום שהיה תלוי ועומד נגדה ושב הורשעה. מעדותה של המתלוננת בבית המשפט לא ניתן להסיק זאת, שעל כן גם טענה זו אין לה על מה שתסמוך.

8. ועל כל אלה אין לשכוח את התסקיר ואת האמור בו. לא בכל יום נתקל בית משפט בתסקיר שלילי כל כך שממליץ חד משמעית על הפעלתו של המאסר על תנאי. "**המערער לא נוטל למעשה אחריות למעשיו, מתקשה לעבד ולראות השלכות מעשיו, נוקט במנגנוני צמצום ומזעור האלימות וכן במנגנוני הכחשה, מתקשה להכיר באחריותו לבעייתיות בחייו, לכלל זה יחסיו עם אשתו, נוטה להשליך על האחר, נוקט בעמדות נוקשות, אינו בשל לטיפול...**" ועוד לא פירטנו את כל המצוי בתסקיר שירות המבחן.

בהינתן כל האמור לעיל חסד נעשה עם המערער בכך שבית המשפט הסתפק בהפעלתו של המאסר על תנאי והורה על הפעלתו בדרך של עבודות שירות בהבדל ממאסר מאחורי סורג ובריח.

הערעור נדחה.

ניתן והודע היום כ"ט חשוון תשע"ו, 11/11/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד

ג'ורג' קרא, ס"נ

איתן אורנשטיין, ס"נ

החלטה

המערער יבצע את עבודות השירות בתחנת משטרת הרצליה גלילות. תאריך תחילת העבודה 24.12.15.
המערער הוזהר כדן.

ניתן והודע היום כ"ט חשוון תשע"ו, 11/11/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד

ג'ורג' קרא, ס"נ

איתן אורנשטיין, ס"נ

הוקלדעלידיסימונהאלפסי